

Ročník 1994

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 31

Rozeslána dne 20. května 1994

Cena Kč 7,-

O B S A H:

91. Nález Ústavního soudu České republiky ze dne 12. dubna 1994 ve věci návrhu prezidenta republiky na zrušení části ustanovení § 102 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění zákona č. 557/1991 Sb. a zákona č. 290/1993 Sb.

Opatření ústředních orgánů

Opatření Ministerstva hospodářství, jímž se uveřejňuje seznam okresních a obecních úřadů, které jsou stavebními úřady ke dni 1. ledna 1994

91

NÁLEZ

Ústavního soudu České republiky

Jménem České republiky

Ústavní soud České republiky rozhodl dne 12. dubna 1994 v plénu ve věci návrhu prezidenta republiky na zrušení ustanovení obsaženého v § 102 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění zákona č. 557/1991 Sb. a zákona č. 290/1993 Sb., a vyjádřeného slovy „její Parlament, vládu nebo Ústavní soud“

takto:

Ustanovení vyjádřené v § 102 trestního zákona č. 140/1961 Sb., ve znění zákona č. 557/1991 Sb. a zákona č. 290/1993 Sb., které je vymezeno slovy „její Parlament, vládu nebo Ústavní soud“, se dnem vyhlášení nálezu ve Sbírce zákonů zrušuje.

Odůvodnění

(podstatná část)

Prezident republiky předložil 1. prosince 1993 Ústavnímu soudu návrh na zrušení shora uvedené části § 102 trestního zákona, ve znění zákona č. 290/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje trestní zákon a zákon České národní rady č. 200/1990 Sb., o přestupcích.

Ke zdůvodnění svého návrhu prezident republiky uvedl, že vymezení skutkové podstaty v § 102 je v rozporu s čl. 17 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), protože trestný čin hanobení Parlamentu, vlády a Ústavního soudu v pojetí a definici stanovené naším trestním zákonem není jednak „nezbytným opatřením“ v naší společnosti a jednak důvody, pro které lze omezit svobodu projevu občana, nejsou v této definici vyjádřeny. Kromě toho charakterizuje návrh trestný čin hanobení státních orgánů republiky v napadeném ustanovení jako neurčitý a umožňující různou interpretaci. Podle navrhovatele neupřesňuje, jakého jednání se musí občan dopustit, a to jak z hlediska formy, tak i obsahu hanlivého projevu, vůči chráněnému objektu. Návrh pak dovozuje, že takováto nepřesná formulace umožňuje širokou trestní odpovědnost, která může vést až k porušení Ústavou garantovaného práva svobody projevu.

Ve vyjádření Poslanecké sněmovny ze dne 7. ledna 1994 se uvádí k návrhu prezidenta republiky, že nové znění § 102 trestního zákona reaguje pouze na změněný ústavní stav vyplývající z rozdělení federace a z přijetí Ústavy České republiky. Z obsahového hlediska vyjádření Poslanecké sněmovny pokládá návrh na zrušení jen části § 102 trestního zákona za nejasný, když vytýká zákonu nepřesnou formulaci. Podle vyjádření Poslanecké sněmovny se touto nepřesností zjevně nemíní ta část zákona, jejíž ústavnost je napadána, ale návrhem nedotčená díkce „Kdo ... hanobí“. Pokud by příliš širokou aplikací tohoto ustanovení došlo k porušení ústavně garantované svobody projevu, poskytuje platný právní řád – podle vyjádření Poslanecké sněmovny – proti takovému protiústavnímu zásahu celou řadu možností obrany, a to i včetně ochrany v řízení před Ústavním soudem.

Ústavní soud se zabýval nejprve otázkou aktivní legitimace navrhovatele. Posoudil přitom výhrady, popírající právo prezidenta republiky podat návrh na zrušení zákona nebo jeho jednotlivých ustanovení [podle § 64 odst. 1 písm. a) zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu], bez kontrasignace tohoto návrhu předsedou vlády nebo jím pověřeným členem vlády, protože čl. 63 odst. 2 a 3 Ústavy činí údajně spolupodpis předsedy vlády podmínkou pro podání uvedeného návrhu.

Po zvážení těchto výhrad dospěl soud k závěru, že jde o výklad, který není v souladu s textem a smyslem Ústavy, a poukazuje v této věci na rozdíl ve formulaci odstavce 2 a odstavce 3 čl. 63 Ústavy. Čl. 63 odst. 2 Ústavy obsahuje globální vyjádření blíže neurčeného rozsahu (potenciálních) pravomocí, jež mohou být zákonem svěřeny prezidentu republiky. Naproti tomu čl. 63 odst. 3 Ústavy stanoví, ve kterých případech výkon těchto pravomocí (svěřených podle odst. 2 prezidentu republiky) vyžaduje spolupodpis předsedy nebo jím pověřeného člena vlády. Je tomu tak nikoli generelně při jakémkoli způsobu výkonu pravomocí podle čl. 63 odst. 2, ale pouze při takovém způsobu výkonu těchto pravomocí, který prezident republiky realizuje formou „vydaného rozhodnutí“ (čl. 63 odst. 3 Ústavy). Tato formulace zdůrazňuje objektivně-právní povahu takového rozhodnutí: jde o onen výkon pravomoci, kterým se mění nebo potvrzuje právní stav (byť i jednotlivých osob). „Vydané rozhodnutí“ nelze proto chápat jako jakékoli „se rozhodnutí“ k určitému chování. Návrh prezidenta republiky

podle § 64 odst. 1 písm. a) zákona o Ústavním soudu není „vydaným rozhodnutím“, ale podnětem. Tímto návrhem realizuje prezident republiky pouze vlastní právo, zatímco právo vydat rozhodnutí, a tím potvrdit nebo změnit právní stav, přísluší Ústavnímu soudu.

Ústavní soud dále zvážil i jinou výhradu zpochybňující jak aktivní legitimaci navrhovatele, tak i příslušnost Ústavního soudu o návrhu rozhodnout. Ústava – jak známo – svěřuje Ústavnímu soudu právo rozhodovat o protiústavnosti zákonů nebo jejich jednotlivých ustanovení. Protože návrh prezidenta republiky nenapadá protiústavnost celého § 102 trestního zákona, ale jen jeho části, poukazuje se v námitkách na to, že se návrh netýká „jednotlivého ustanovení“, ale jen jeho části, a protože Ústava nestanoví nic o rozhodování o dílčích částech jednotlivých „ustanovení“, má se za to, že návrh postrádá aktivní legitimaci navrhovatele a Ústavní soud pak příslušnost o něm rozhodnout.

Rovněž tyto výhrady je třeba odmítnout. Čl. 87 Ústavy nelze interpretovat ve smyslu ryze formální hierarchizace práva, rozlišující paragrafy, články, odstavce apod. „Jednotlivým ustanovením“ není prostě jen formální celek, či formální jednotka právního textu, ale každá část právního textu, která – bez ohledu na svou formální podobu – „jednotlivě ustanovuje“, tj. vyjadřuje – byť v jednotlivých, tj. dílčích otázkách – určitý právní stav, který je přesto materiálně-právním celkem s určitým zřejmým smyslem.

Ochrana určitých institucí před hanobením obsažená v § 102 trestního zákona je právním ustanovením, jehož obsahem je nárok těchto institucí na trestněprávní ochranu v rozsahu v § 102 uvedeném, jakož i obecná povinnost se naplnění skutkové podstaty vyvarovat. Není rozhodující, že v témže paragrafu je chráněn i pojem „republiky“ – rozhodující je, že ta část § 102, jejíž zrušení je prezidentem republiky požadováno, je obsahově samostatně právně definovatelná. Navrhovatel nesmí být nucen k tomu, aby navrhoval i zrušení těch částí jednotlivých paragrafů zákona, které pokládá za ústavní a které si uchovávají svůj smysl i po zrušení jiných částí téhož paragrafu.

Námitka možné variabilní interpretace, jež by mohla ohrozit princip svobody projevu, není sama o sobě již dostatečným důvodem pro zrušení napadené části § 102 trestního zákona. Skutkový stav protiústavnosti není určen pouhou možností dezinterpretace určité právní normy, ale vyžaduje jednoznačně zjištění rozporu v textu zákona již existujícího anebo z něho vyplývajícího, což přichází v úvahu, jestliže protiústavní výklad ze smyslu a textu zákona je nevyhnutelný nebo reálně předpokladatelný anebo pokud zákon svou povahou takovou interpretaci inspirovuje.

U termínu „hanobení“ pak jde o pojem, který není v našem právním řádu novinkou. Na území Čech a Moravy je používán průběžně již počínaje trestním zákonem z roku 1852, za první republiky byl převzat do § 14 odst. 5 a 6 zákona na ochranu republiky č. 50/1923 Sb., doplněného zákonem č. 124/1933 Sb., a později i do trestních zákonů padesátých a šedesátých let. „Hanobení“ se chápalo jako hrubé snižování vážnosti a je v současné nauce trestního práva vykládáno jako hrubé znevažování, potupení nebo zesměšnění, jako hrubší útoky na vážnost a čest, spáchané urážlivým způsobem.

Termín „hanobení“ sám o sobě se dnes nechápe jinak než dříve. Rozdíl, který nelze přehlédnout, však spočívá v tom, že zákon č. 50/1923 Sb. použil termínu „hanobení“ jen v § 14, a to pouze v souvislosti s hanobením republiky, tedy pojmu, který není výrazem pro určitou instituci s určitou pravomocí, ale je symbolem celkového uspořádání státu. Ochrana jednotlivých ústavních institucí upravoval tento zákon jiným způsobem. V § 20, který je významově srovnatelný s § 102 současného trestního zákona, se hovoří o hrubé neslušnosti vůči jednotlivým ústavním orgánům jen ve zcela určitých souvislostech: došlo-li k rušení výkonu jejich pravomocí, a to s cílem snížit jejich vážnost.

Podobně diferencující je i úprava těchto otázek v jiných zemích. To, čím je Česká republika výjimečná, nespočívá v tom, že chrání zvláštní skutkovou podstatou trestného činu republiku a nejvyšší ústavní orgány, ale v tom, jakým způsobem je chrání: totiž tak, že nediferencuje skutkovou podstatu hanobení konkrétních ústavních orgánů pověřených určitými funkcemi a vybavených určitou pravomocí a hanobení republiky jako symbolického výrazu pro celkové uspořádání státu. V ústavním státě je ochrana konkrétních institucí s rozhodovací mocí vždy užší a vymezenější: je omezena na plnění jejich ústavních funkcí a zřetelným vymezením pouze nezbytné míry zásahu do občanských práv, je součástí celkového systému kontroly moci. V ústavním státě tak suverénní lid chrání sebe a primát svých občanských práv také proti eventuálnímu zneužití moci, a tím i před vlastním státem a před vlastními delegáty.

Z tohoto hlediska je třeba si všimnout též té okolnosti, že trestní zákon vedle trestného činu „hanobení Parlamentu, vlády anebo Ústavního soudu“ podle § 102 zná ještě další ustanovení použitelná k obdobné trestněprávní ochraně těchto institucí. V hlavě třetí vymezuje trestné činy proti výkonu pravomoci státního

orgánu, jakož i veřejného činitele. Zřejmý korelát ke skutkové podstatě § 102 obsahují zejména § 154 odst. 2 a § 156 odst. 3 trestního zákona.

V prvním případě (§ 154 odst. 2) se formuluje skutková podstata jako hrubá urážka nebo pomluva státního orgánu, ve druhém (§ 156 odst. 3) pak veřejného činitele. Teorie trestního práva a soudní praxe spojuje s oběma pojmy („hanobení“ a „hrubá urážka nebo pomluva“) shodné náležitosti. Jde o útok na čest, pověst a vážnost orgánu, přičemž znevažující projev může být spáchán různým způsobem: slovně, písemně, graficky, gestem nebo i fyzickým úkonem nedosahujícím intenzity násilí.

Do jaké míry se ustanovení § 102 a § 154 odst. 2, resp. § 156 odst. 3 skutečně shodují, odvisí však též od posouzení souvislostí, do nichž jsou zasazena.

Při zjištění, že jde o shodná ustanovení, lze sice pochybovat o účelnosti takového řešení, duplicitu nelze však právně napadát, protože platí právní zásada „superfluum non nocet“ – nadbytečnost neškodí. Stranou úvahy Ústavního soudu zůstává přitom pojem „hanobení České republiky“ v první části § 102 trestního zákona, který není předmětem námitek navrhovatele. Nutno poznamenat, že pojem „republika“ se liší od pojmu „státních orgánů“: je abstraktním výrazem vyjadřujícím spíše celkové uspořádání státu.

Jinak je tomu u konkrétních institucí státu, jakými jsou Parlament, vláda či Ústavní soud, jež plní konkrétní poslání, jsou Ústavou obdařeny konkrétními funkcemi a pravomocemi a jsou „materializovány“ i příslušným personálním vybavením. Použitím obecného a jednoznačného termínu „státní orgán“ v § 154 trestního zákona jsou v rozsahu stanovené skutkové podstaty chráněny státní orgány kolektivně i institucionálně (jako jednotlivé instituce) a v § 156 pak i jednotliví veřejní činitelé.

V případě § 154 odst. 2 a § 156 odst. 3 trestního zákona upřesňuje hlava třetí trestního zákona smysl a rámec poskytované trestněprávní ochrany. Vlastním objektem ochrany nejsou instituce samy o sobě, ve své „materializované“ podobě, ale poslání, jehož jsou v demokratické společnosti nositeli: jejich činnost zprostředkuje nerušenou funkci ústavního a právního státu. Nejvlastnějším objektem ochrany se tak stává soubor hodnot, na nichž demokratický stát spočívá a z nichž vychází. Proto může být skutková podstata trestného činu hrubé urážky nebo pomluvy státního orgánu nebo veřejného činitele naplněna jen tehdy, je-li státní orgán, resp. veřejný činitel hrubým způsobem napaden (tj. hrubou urážkou a pomluvou), v přímé souvislosti s výkonem svých pravomocí: při výkonu anebo pro výkon pravomocí.

V důsledku tohoto rozdílu je nepochybné, že v § 102 jde o jiné vymezení skutkové podstaty pro skutky, které by jinak byly postižitelné již na základě § 154 odst. 2 a § 156 odst. 3 trestního zákona. Proto není možné na § 102 aplikovat větu: superfluum non nocet. Tato podvojnost a přece rozdílnost úpravy vede pak k interpretacím, jež vyřazují Parlament, vládu a Ústavní soud z rámce státních orgánů, ačkoli státními orgány jsou, a poskytuje jim v § 102 nadřazený druh právní ochrany, který je jinak běžný jen pro ochranu abstraktních symbolů státu.

Zákon vymezením trestněprávní ochrany ústavních institucí v § 102 stanoví rovněž meze pro výkon základních práv a svobod občanů. Zákon v právním státě není však jen interním oběžníkem pro státní aparát a trestní zákon není interní směrnici pro trestní soudnictví. Zákon je veřejně publikovaný prostředek, který má především občanům samým zřetelně vyznačit, co smí a co nesmí, a co ještě smí a co již nesmí.

Podmínkou pro uplatňování občanských práv je i zřetelné vedení hranice mezi svobodou, která je konstruktivním základem demokratické a kritické společnosti, a svobodou, která směřuje k destrukci obecných lidských a demokratických hodnot. Proto demokratické státy uznávají i oprávněnost určitých omezení výkonu občanských a lidských práv a svobod. Princip právního státu vychází z priority občana před státem, a tím i z priority základních občanských a lidských práv a svobod. V povaze právního státu je však obsaženo také vědomí, že taková opatření je třeba minimalizovat a současně čelit pokušení státu a mocných jednotlivců v něm získat více moci, než nezbytně potřebují.

Protože každý zákon obsahující příkazy a zákazy zasahuje do svobody jednotlivce a jeho základních práv, je třeba uvážit, zda a do jaké míry jsou příkazy zákona zřetelně a přesně definovány, ale také, zda jsou svému účelu přiměřené, vhodné a potřebné.

V ústavním státě není totiž důležité jen to, jakým způsobem jsou schopny zákony interpretovat soudy, ale také, jak si tyto zákony bude vykládat občanská veřejnost. Právní nejistota občanů znamená ztrátu věrohodnosti právního státu a překážku občanské aktivity zároveň. Zatímco i laik si dokáže učinit představu o skutkové podstatě § 154 odst. 2 a § 156 odst. 3, u § 102 trestního zákona se ocitá v pochybnostech o tom, kde je konec kritiky a začátek hanobení ústavních institucí, jestliže není vůbec určena vazba skutkového děje ani na poslání nebo funkci, činnost anebo alespoň pravomoc a její výkon jednotlivými institucemi. Tím není ani upřesněno, co je na těchto institucích hodné zvláštní trestněprávní ochrany, takže v těchto souvislostech nabývá termín

„hanobením“ značně povšechného a neurčitého významu. Není pochyb o tom, že tato vágní neurčitost může být chápána jako relikv starých vrchnostenských režimů, které si v určitých otázkách zpravidla ponechávaly k volné dispozici mlhavé formulace, jež umožňovaly podle potřeb interpretaci „ad usum Delphini“.

Jiným prvkem právního státu je zásada přiměřenosti, tj. odpovídající přiměřená korelace mezi cílem a použitými prostředky. Hranice pro přiměřenost a přijatelnost zásahu § 102 trestního zákona do občanských práv jsou stanoveny zejména v čl. 17 Listiny, který definuje jak svobodu projevu, tak i hranice jejího možného omezení. Podle čl. 17 odst. 4 Listiny lze svobodu projevu a právo vyhledávat a šířit informace omezit zákonem jen tehdy, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytné pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost a ochranu veřejného zdraví a mravnosti. Na základě čl. 4 odst. 1 Listiny musí ukládání povinností zákonem respektovat zachování základních práv a svobod a dle odstavce 4 musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu a omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena.

Rovněž čl. 10 Úmluvy na ochranu lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“) klade obdobné nároky na náš právní řád z hlediska mezinárodněprávních závazků České republiky a stanoví obdobné podmínky jako čl. 17 Listiny, zejména omezuje zákonný zásah do práv a svobod na „opatření v demokratické společnosti nezbytná“ pro ochranu hodnot, jež se v podstatě shodují s výčtem čl. 17 Listiny (text Listiny se řídil čl. 10 Úmluvy). V důsledku toho má pro posouzení § 102 trestního zákona velký význam pojetí zákonnosti a zákonných omezení občanských práv, jak je chápáno mezinárodním společenstvím na základě Úmluvy, jakož i jejich interpretace v jurisdikci Evropského soudu pro lidská práva.

Podle stanoviska Evropské komise pro lidská práva, jakož i Evropského soudu pro lidská práva lze za zákon považovat jediné právní normu formulovanou s dostatečnou přesností, aby občanu umožnila své chování regulovat.

Při potenciálním konfliktu mezi svobodou projevu a právem státu ji v případě nezbytnosti omezit, vychází Evropský soud pro lidská práva ze zvýšené ochrany jednotlivce, protože svobodu projevu pokládá za jeden z hlavních základů demokratické společnosti, a to i tehdy, jde-li o informace nebo myšlenky, které uráží, šokují nebo znepokojují stát, či část obyvatelstva. To odpovídá, podle stanoviska uvedeného soudu, požadavkům pluralismu, snášenlivosti a otevřenosti demokratické společnosti. Svoboda tisku dle uvedeného soudu skýtá veřejnému mínění jeden z nejlepších prostředků, jak poznat a posoudit myšlenky a postoje vedoucích politických představitelů. Svoboda politické diskuse je skutečným jádrem pojmu demokratické společnosti. Evropský soud pro lidská práva proto rozhodl, že meze přípustné kritiky jsou proto širší u politika jako takového než u soukromé osoby: na rozdíl od soukromé osoby se politik nevyhnutelně a vědomě vystavuje přísné kontrole vlastních slov a gest jak ze strany novinářů, tak široké veřejnosti. Čl. 10 odst. 2 Úmluvy umožňuje chránit pověst jiných a politiků požívá této ochrany rovněž, ale v takovém případě musí být požadavek ochrany poměřován zájmem na svobodné diskusi o politických otázkách.

Po zvážení všech okolností a souvislostí, do nichž je § 102 trestního zákona zasazen, dospěl Ústavní soud České republiky k závěru, že neurčitá a nevymezená trestněprávní ochrana Parlamentu, vlády a Ústavního soudu v § 102 trestního zákona jde nad rámec ústavního pořádku a mezinárodních závazků České republiky, neboť při dostatečné trestní ochraně státních orgánů v § 154 odst. 2 a § 156 odst. 3 vnáší svou obecností a neurčitostí prvek nadbytečné ochrany, která navíc nevymezeností objektu ochrany vybočuje jak z obecně uznávaných zásad právního státu, tak i z rámce omezujícího v čl. 17 Listiny zásahy státu do občanských práv na opatření, která jsou svou povahou nezbytná k zachování určitých hodnot. V § 102 trestního zákona nemůže jít o nezbytné opatření již proto, že ochrana poskytovaná státním orgánům v § 154 a 156 je dostačující a z hlediska vymezení objektu ochrany přesnější. Pojetí § 102 trestního zákona je v tomto směru rovněž v rozporu s mezinárodními závazky České republiky a jurisdikcí Evropského soudu pro lidská práva.

Nevymezením skutečného objektu trestněprávní ochrany v § 102 je ve skutečnosti chráněno vrchnostenské postavení, tj. místo v institucionální hierarchii státních orgánů, ačkoli by měla být předmětem ochrany realizace poslání a funkce, které Parlamentu, vládě a Ústavnímu soudu v životě demokratické společnosti náleží. Protože ochranu výkonu pravomoci státních orgánů, a tím i jejich úlohy v demokratické společnosti, obsahuje a vymezuje § 154 trestního zákona a protože státními orgány jsou nepochybně i Parlament, vláda a Ústavní soud, vzniká představa, že § 102 zavádí jakousi absolutní institucionální ochranu uvedených ústavních orgánů navíc, která v tomto případě není vázána na výkon jejich pravomoci. Tím ztrácí interpretace pojmu hanobením své meze a svou vazbu na funkci těchto ústavních orgánů. V § 102 trestního zákona termín „hanobením“ nebere zřetel ani na úmysl pachatele ani na míru ohrožení výkonu pravomoci a vůbec úlohy ústavní instituce v demokratickém systému a je ve své podobě srovnatelný nejspíše s klasickou urážkou Majestátu jeho Veličenstva.

Tím je přímo inspirována interpretace, která je v rozporu především s čl. 17 odst. 4 Listiny a čl. 10 Úmluvy, protože nejde o opatření v demokratické společnosti z důvodů v těchto člancích uvedených nezbytná, dále s čl. 4

odst. 4 Listiny, podle něhož při používání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu a omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena. Je v rozporu i s čl. 1 Ústavy, podle něhož základem právního státu je úcta k právům a svobodám člověka a občana a který spolu s čl. 1 Listiny formuluje primát základních práv a svobod.

Napojením trestněprávní ochrany Parlamentu, vlády a Ústavního soudu na ochranu „republiky“ ve společném paragrafu dochází ke smíšení dvou různých a nesrovnatelných kategorií chráněného objektu. Zatímco pro ochranu abstraktních pojmů, jako je např. „republika“ anebo státní symbol, je obecnější dikce „hanobení“ obvyklá, u zmíněných institucí by měla ochrana být vázána na úlohu, která těmto institucím v demokratické společnosti přísluší, a tím na způsob, jakým tuto úlohu plní. Jestliže totiž v prvním případě jde o ochranu ideových hodnot, jde ve druhém o ochranu funkčních hodnot společnosti, a jejich prostřednictvím o ochranu demokratických principů.

Podle vyjádření z 10. ledna 1994 podepsaného předsedou Poslanecké sněmovny reaguje nové znění § 102 trestního zákona pouze na změny ústavního stavu vyplývající z rozdělení státu, přičemž návrh ústavněprávního výboru Poslanecké sněmovny na vypuštění § 102 trestního zákona nebyl tehdy akceptován.

Ústavní soud soudí, že přizpůsobením § 102 trestního zákona pouze na rozdělení státu vzniká rozpor mezi pojetím ochrany ústavních institucí, jež zůstalo poplatné „starému režimu“, a novým ústavním pořádkem, jakož i mezinárodními závazky České republiky, jež vycházejí ze zcela odlišných ústavních principů.

Po přihlédnutí ke všem okolnostem a souvislostem Ústavní soud shledává, že § 102 trestního zákona v rozsahu vymezeném v zákoně č. 290/1993 Sb. slovy: „její Parlament, vládu nebo Ústavní soud“ odporuje čl. 17 odst. 4 a čl. 4 odst. 4 Listiny, čl. 10 odst. 2 Úmluvy, jakož i principům právního státu a primátu základních práv a svobod obsaženým v čl. 1 a čl. 3 Ústavy České republiky a v čl. 1 Listiny.

JUDr. Kessler v. r.

předseda Ústavního soudu České republiky

OPATŘENÍ ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ**OPATŘENÍ****Ministerstva hospodářství**

ze dne 13. dubna 1994,

jímž se uveřejňuje podle § 117 odst. 5 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), seznam okresních a obecních úřadů, které jsou stavebními úřady ke dni 1. ledna 1994

Hlavní město Praha

Obvodní úřad v Praze 1
Obvodní úřad v Praze 2
Obvodní úřad v Praze 3
Obvodní úřad v Praze 4
Obvodní úřad v Praze 5
Obvodní úřad v Praze 6
Obvodní úřad v Praze 7
Obvodní úřad v Praze 8
Obvodní úřad v Praze 9
Obvodní úřad v Praze 10
Místní úřad Praha Čakovice
Místní úřad Praha Dáblice
Místní úřad Praha Horní Měcholupy
Místní úřad Praha Horní Počernice
Místní úřad Praha Jihozápadní Město–Stodůlky
Místní úřad Praha Jižní Město–Chodov
Místní úřad Praha Kbely
Místní úřad Praha Kyje
Místní úřad Praha Letňany
Místní úřad Praha Libuš–Písnice
Místní úřad Praha Modřany
Místní úřad Praha Radotín
Místní úřad Praha Uhřetěves
Místní úřad Praha Újezd nad Lesy
Místní úřad Praha Zbraslav

Okres Benešov

Okresní úřad Benešov
Městský úřad Benešov
Městský úřad Týnec nad Sázavou
Městský úřad Vlašim
Městský úřad Votice
Obecní úřad Bystřice
Obecní úřad Čechtice
Obecní úřad Čerčany
Obecní úřad Divišov
Obecní úřad Dolní Kralovice
Obecní úřad Neveklov
Obecní úřad Sedlec–Prčice

Okres Beroun

Okresní úřad Beroun
Městský úřad Beroun
Městský úřad Hořovice

Obecní úřad Zdice
Obecní úřad Žebrák

Okres Blansko

Okresní úřad Blansko
Městský úřad Adamov
Městský úřad Blansko
Městský úřad Boskovice
Městský úřad Letovice
Městský úřad Rájec–Jestřebí
Městský úřad Velké Opatovice
Obecní úřad Černá Hora
Obecní úřad Jedovnice
Obecní úřad Kunštát
Obecní úřad Lomnice
Obecní úřad Lysice
Obecní úřad Olešnice

Město Brno

Magistrát města Brna
Úřad městské části Brno–Bohunice
Úřad městské části Brno–Bosonohy
Úřad městské části Brno–Bystrc
Úřad městské části Brno–Černovice
Úřad městské části Brno–Ivanovice
Úřad městské části Brno–jih
Úřad městské části Brno–Jehnice
Úřad městské části Brno–Jundrov
Úřad městské části Brno–Kníničky
Úřad městské části Brno–Kohoutovice
Úřad městské části Brno–Komín
Úřad městské části Brno–Královo Pole
Úřad městské části Brno–Líšeň
Úřad městské části Brno–Maloměřice
Úřad městské části Brno–Medlánky
Úřad městské části Brno–Nový Lískovec
Úřad městské části Brno–Řečkovice
Úřad městské části Brno–sever
Úřad městské části Brno–Slatina
Úřad městské části Brno–Starý Lískovec
Úřad městské části Brno–střed
Úřad městské části Brno–Tuřany–Chrlice
Úřad městské části Brno–Útěchov
Úřad městské části Brno–Vinohrady
Úřad městské části Brno–Žabovřesky

Úřad městské části Brno–Žebětín
Úřad městské části Brno–Židenice

Okres Brno – venkov

Okresní úřad Brno–venkov
Městský úřad Ivančice
Městský úřad Kuřim
Městský úřad Oslavany
Městský úřad Šlapanice
Městský úřad Tišnov
Městský úřad Židlochovice
Obecní úřad Bílovice nad Svitavou
Obecní úřad Dolní Kounice
Obecní úřad Pozořice
Obecní úřad Rajhrad
Obecní úřad Rosice
Obecní úřad Sokolnice
Obecní úřad Střelice
Obecní úřad Veverská Bitýška
Obecní úřad Zbýšov

Okres Bruntál

Okresní úřad Bruntál
Městský úřad Bruntál
Městský úřad Břidličná
Městský úřad Krnov
Městský úřad Moravský Beroun
Městský úřad Rýmařov
Městský úřad Vrbno pod Pradědem
Městský úřad Zlaté Hory
Obecní úřad Horní Benešov
Obecní úřad Město Albrechtice
Obecní úřad Osoblaha

Okres Břeclav

Okresní úřad Břeclav
Městský úřad Břeclav
Městský úřad Hustopeče
Městský úřad Klobouky
Městský úřad Mikulov
Městský úřad Pohořelice
Městský úřad Podivín
Městský úřad Valtice
Městský úřad Velké Pavlovice

Okres Česká Lípa

Okresní úřad Česká Lípa
Městský úřad Cvikov
Městský úřad Česká Lípa
Městský úřad Doksy
Městský úřad Jablonné v Podještědí
Městský úřad Kamenický Šenov
Městský úřad Mimoň
Městský úřad Nový Bor
Městský úřad Stráž pod Ralskem
Městský úřad Zákupy

Městský úřad Dubá
Městský úřad Žandov

Okres České Budějovice

Okresní úřad České Budějovice
Úřad města České Budějovice
Městský úřad Borovany
Městský úřad Hluboká nad Vltavou
Městský úřad Lišov
Městský úřad Nové Hradky
Městský úřad Rudolfov
Městský úřad Trhové Sviny
Městský úřad Týn nad Vltavou
Městský úřad Zliv
Obecní úřad Ledenice

Okres Český Krumlov

Okresní úřad Český Krumlov
Městský úřad Český Krumlov
Městský úřad Horní Planá
Městský úřad Kaplice
Obecní úřad Křemže
Obecní úřad Vyšší Brod

Okres Děčín

Okresní úřad Děčín
Městský úřad Benešov nad Ploučnicí
Městský úřad Česká Kamenice
Městský úřad Děčín
Městský úřad Rumburk
Městský úřad Šluknov
Městský úřad Varnsdorf

Okres Domažlice

Okresní úřad Domažlice
Městský úřad Domažlice
Městský úřad Holýšov
Městský úřad Horšovský Týn
Městský úřad Kdyně
Městský úřad Staňkov
Obecní úřad Klenčí pod Čerchovem
Obecní úřad Poběžovice

Okres Frýdek Místek

Okresní úřad Frýdek Místek
Městský úřad Brušperk
Městský úřad Frýdek Místek
Městský úřad Frýdlant nad Ostravicí
Městský úřad Jablunkov
Městský úřad Trinec
Městský úřad Vratimov
Obecní úřad Bystřice
Obecní úřad Dobrá
Obecní úřad Hnojník
Obecní úřad Lučina
Obecní úřad Ostravice

Obecní úřad Raškovice
Obecní úřad Šenov u Ostravy

Okres Havlíčkův Brod

Okresní úřad Havlíčkův Brod
Městský úřad Golčův Jeníkov
Městský úřad Havlíčkův Brod
Městský úřad Chotěboř
Městský úřad Ledeč nad Sázavou
Městský úřad Přibyslav
Městský úřad Světlá nad Sázavou
Obecní úřad Štoky
Obecní úřad Ždírec nad Doubravou

Okres Hodonín

Okresní úřad Hodonín
Městský úřad Bzenec
Městský úřad Dubňany
Městský úřad Hodonín
Městský úřad Kyjov
Městský úřad Strážnice
Městský úřad Velká nad Veličkou
Městský úřad Veselí nad Moravou
Městský úřad Vracov
Městský úřad Ždánice

Okres Hradec Králové

Okresní úřad Hradec Králové
Úřad města Hradec Králové
Městský úřad Chlumec nad Cidlinou
Městský úřad Nechanice
Městský úřad Nový Bydžov
Městský úřad Smiřice
Městský úřad Třebachovice pod Orebem
Obecní úřad Černilov

Okres Cheb

Okresní úřad Cheb
Městský úřad Aš
Městský úřad Františkovy Lázně
Městský úřad Cheb
Městský úřad Lázně Kynžvart
Městský úřad Luby
Městský úřad Mariánské Lázně

Okres Chomutov

Okresní úřad Chomutov
Městský úřad Chomutov
Městský úřad Jirkov
Městský úřad Kadaň
Městský úřad Klášterec nad Ohří
Městský úřad Vejprty
Obecní úřad Radonice

Okres Chrudim

Okresní úřad Chrudim

Městský úřad Heřmanův Městec
Městský úřad Hlinsko
Městský úřad Chrast
Městský úřad Chrudim
Městský úřad Skuteč
Městský úřad Slatiňany
Obecní úřad Luže
Obecní úřad Nasavrky
Obecní úřad Proseč u Skutče
Obecní úřad Ronov nad Doubravou
Obecní úřad Třemošnice

Okres Jablonec nad Nisou

Okresní úřad Jablonec nad Nisou
Městský úřad Desná v Jizerských horách
Městský úřad Jablonec nad Nisou
Městský úřad Rychnov u Jablonce nad Nisou
Městský úřad Smržovka
Městský úřad Tanvald
Městský úřad Železný Brod
Městský úřad Velké Hamry

Okres Jičín

Okresní úřad Jičín
Městský úřad Hořice
Městský úřad Jičín
Městský úřad Lázně Bělohrad
Městský úřad Nová Paka
Městský úřad Sobotka
Obecní úřad Kopidlno
Obecní úřad Libáň
Obecní úřad Miletín
Obecní úřad Stará Paka

Okres Jihlava

Okresní úřad Jihlava
Městský úřad Jihlava
Městský úřad Polná
Městský úřad Telč
Městský úřad Třešť
Obecní úřad Batelov
Obecní úřad Brtnice
Obecní úřad Luka nad Jihlavou
Obecní úřad Nová Říše

Okres Jindřichův Hradec

Okresní úřad Jindřichův Hradec
Městský úřad České Velenice
Městský úřad Dačice
Městský úřad Jindřichův Hradec
Městský úřad Nová Bystřice
Městský úřad Třeboň
Obecní úřad Nová Včelnice
Obecní úřad Slavonice
Obecní úřad Studená
Obecní úřad Suchdol nad Lužnicí

Okres Karlovy Vary

Okresní úřad Karlovy Vary
Úřad města Karlovy Vary
Městský úřad Jáchymov
Městský úřad Nejdek
Městský úřad Nová Role
Městský úřad Ostrov nad Ohří
Městský úřad Teplá
Městský úřad Toužim
Městský úřad Žlutice
Obecní úřad Bočov
Obecní úřad Kyselka
Obecní úřad Pernink

Okres Karviná

Okresní úřad Karviná
Městský úřad Bohumín
Městský úřad Český Těšín
Úřad města Havířova
Městský úřad Karviná
Městský úřad Orlová–Lutyně
Městský úřad Petřvald
Městský úřad Rychvald
Obecní úřad Albrechtice
Obecní úřad Dětmarovice
Obecní úřad Dolní Lutyně
Obecní úřad Doubrava
Obecní úřad Horní Suchá
Obecní úřad Petrovice u Karviné
Obecní úřad Stonava
Obecní úřad Těrlicko

Okres Kladno

Okresní úřad Kladno
Městský úřad Kladno
Městský úřad Slaný
Městský úřad Stochov
Městský úřad Unhošť
Městský úřad Velvary
Obecní úřad Zlonice

Okres Klatovy

Okresní úřad Klatovy
Městský úřad Horažďovice
Městský úřad Klatovy
Městský úřad Nýrsko
Městský úřad Sušice
Městský úřad Železná Ruda

Okres Kolín

Okresní úřad Kolín
Městský úřad Český Brod
Městský úřad Kolín
Městský úřad Kostelec nad Černými lesy
Městský úřad Kouřim

Obecní úřad Týnec nad Labem
Městský úřad Žásmuky

Okres Kroměříž

Okresní úřad Kroměříž
Městský úřad Bystřice pod Hostýnem
Městský úřad Holešov
Městský úřad Hulín
Městský úřad Chropyně
Městský úřad Koryčany
Městský úřad Kroměříž
Obecní úřad Kvasice
Obecní úřad Morkovice–Slížany
Obecní úřad Zdounky

Okres Kutná Hora

Okresní úřad Kutná Hora
Městský úřad Čáslav
Městský úřad Kutná Hora
Městský úřad Zruč nad Sázavou
Městský úřad Uhlířské Janovice
Obecní úřad Sázava
Obecní úřad Vrdy
Obecní úřad Zbraslavice

Okres Liberec

Okresní úřad Liberec
Úřad města Liberec
Městský úřad Český Dub
Městský úřad Frýdlant
Městský úřad Hejnice
Městský úřad Hodkovice nad Mohelkou
Městský úřad Hrádek nad Nisou
Městský úřad Chrastava
Městský úřad Nové Město pod Smrkem
Městský úřad Raspenava
Obecní úřad Osečná
Obecní úřad Příšovice

Okres Litoměřice

Okresní úřad Litoměřice
Městský úřad Libochovice
Městský úřad Litoměřice
Městský úřad Lovosice
Městský úřad Roudnice nad Labem
Městský úřad Štětí
Městský úřad Ústěk

Okres Louny

Okresní úřad Louny
Městský úřad Louny
Městský úřad Podbořany
Městský úřad Postoloprty
Městský úřad Žatec

Okres Mělník

Okresní úřad Mělník
Městský úřad Kostelec nad Labem
Městský úřad Kralupy nad Vltavou
Městský úřad Mělník
Městský úřad Mšeno
Městský úřad Neratovice
Obecní úřad Všetaty

Okres Mladá Boleslav

Okresní úřad Mladá Boleslav
Městský úřad Bakov nad Jizerou
Městský úřad Benátky nad Jizerou
Městský úřad Bělá pod Bezdězem
Městský úřad Dobruška
Městský úřad Dolní Bousov
Městský úřad Mladá Boleslav
Městský úřad Mnichovo Hradiště
Městský úřad Kosmonosy
Obecní úřad Bezno
Obecní úřad Březno
Obecní úřad Kněžmost

Okres Most

Okresní úřad Most
Městský úřad Litvínov
Městský úřad Most

Okres Náchod

Okresní úřad Náchod
Městský úřad Broumov
Městský úřad Červený Kostelec
Městský úřad Česká Škalice
Městský úřad Hronov
Městský úřad Jaroměř
Městský úřad Meziměstí
Městský úřad Náchod
Městský úřad Nové Město nad Metují
Městský úřad Police nad Metují
Městský úřad Teplice nad Metují

Okres Nový Jičín

Okresní úřad Nový Jičín
Městský úřad Bílovec
Městský úřad Frenštát pod Radhoštěm
Městský úřad Fulnek
Městský úřad Klimkovice
Městský úřad Kopřivnice
Městský úřad Nový Jičín
Městský úřad Odry
Městský úřad Příbor
Městský úřad Studénka
Městský úřad Štramberk

Okres Nymburk

Okresní úřad Nymburk

Městský úřad Lysá nad Labem
Městský úřad Městec Králové
Městský úřad Nymburk
Městský úřad Pečky
Městský úřad Poděbrady
Městský úřad Sadská
Obecní úřad Rožďalovice

Okres Olomouc

Okresní úřad Olomouc
Úřad města Olomouce
Městský úřad Litovel
Městský úřad Šternberk
Městský úřad Uničov
Obecní úřad Dolany
Obecní úřad Dub na Moravě
Obecní úřad Hlubočky
Obecní úřad Lutín
Obecní úřad Náměšť na Hané
Obecní úřad Štěpánov
Obecní úřad Tršice
Obecní úřad Velká Bystřice
Obecní úřad Senice na Hané
Obecní úřad Velký Týnec
Obecní úřad Velký Újezd

Okres Opava

Okresní úřad Opava
Úřad města Opavy
Městský úřad Budišov nad Budišovkou
Městský úřad Hlučín
Městský úřad Hradec nad Moravicí
Městský úřad Kravaře
Městský úřad Vítkov
Obecní úřad Bolatice
Obecní úřad Dolní Benešov
Obecní úřad Háj ve Slezsku
Obecní úřad Kobeřice
Obecní úřad Litultovice
Obecní úřad Ludčeřovice
Obecní úřad Pustá Polom
Obecní úřad Velká Polom

Město Ostrava

Magistrát města Ostravy
Úřad městského obvodu Hošťálkovice
Úřad městského obvodu Hrabová
Úřad městského obvodu Lhotka u Ostravy
Úřad městského obvodu Mariánské Hory–Hulváky
Úřad městského obvodu Michálkovice
Úřad městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz
Úřad městského obvodu Nová Bělá
Úřad městského obvodu Nová Ves
Úřad městského obvodu Ostrava–Petřkovice
Úřad městského obvodu Ostrava–Polanka
Úřad městského obvodu Radvanice a Bartovice
Úřad městského obvodu Ostrava–jih

Úřad městského obvodu Ostrava–Martinov
Úřad městského obvodu Ostrava–Poruba
Úřad městského obvodu Ostrava–Pustkovec
Úřad městského obvodu Ostrava–Třebovice
Úřad městského obvodu Ostrava–Vítkovice
Úřad městského obvodu Slezská Ostrava
Úřad městského obvodu Stará Bělá
Úřad městského obvodu Ostrava a Sviny
Úřad městského obvodu Krásné Pole

Okres Pardubice

Okresní úřad Pardubice
Magistrát města Pardubice
Městský úřad Holice v Čechách
Městský úřad Chvaletice
Městský úřad Lázně Bohdaneč
Městský úřad Přelouč
Městský úřad Sezemice
Obecní úřad Brloh od 1. 4. 1994
Obecní úřad Břehy od 1. 4. 1994
Obecní úřad Dašice v Čechách
Obecní úřad Hlavečnick od 1. 4. 1994
Obecní úřad Jankovice od 1. 4. 1994
Obecní úřad Kladruby nad Labem od 1. 4. 1994
Obecní úřad Selmice od 1. 4. 1994
Obecní úřad Semín od 1. 4. 1994
Obecní úřad Sopřeč od 1. 4. 1994
Obecní úřad Strašov od 1. 4. 1994
Obecní úřad Tetov od 1. 4. 1994
Obecní úřad Újezd u Přelouče od 1. 4. 1994
Obecní úřad Valy od 1. 4. 1994
Obecní úřad Vyšehněvice od 1. 4. 1994
Obecní úřad Žáravice od 1. 4. 1994

Okres Pelhřimov

Okresní úřad Pelhřimov
Městský úřad Černovice
Městský úřad Humpolec
Městský úřad Kamenice nad Lipou
Městský úřad Pacov
Městský úřad Počátky
Městský úřad Pelhřimov
Městský úřad Žirovnice
Obecní úřad Horní Cerekev

Okres Písek

Okresní úřad Písek
Městský úřad Milevsko
Městský úřad Mirovice
Městský úřad Písek
Městský úřad Protivín
Obecní úřad Mirovice

Město Plzeň

Magistrát města Plzně
Úřad městského obvodu Plzeň 1
Úřad městského obvodu Plzeň 2

Úřad městského obvodu Plzeň 3
Úřad městského obvodu Plzeň 4
Úřad městského obvodu Plzeň 5
Úřad městského obvodu Plzeň 6
Úřad městského obvodu Plzeň 8

Okres Plzeň-jih

Okresní úřad Plzeň-jih
Městský úřad Blovice
Městský úřad Dobřany
Městský úřad Nepomuk
Městský úřad Přestice
Městský úřad Starý Plzenec
Městský úřad Stod
Obecní úřad Spálené Poříčí
Obecní úřad Štěnovice

Okres Plzeň-sever

Okresní úřad Plzeň-sever
Městský úřad Kralovice
Městský úřad Manětín
Městský úřad Nýřany
Městský úřad Plasy
Městský úřad Touškov
Obecní úřad Dýšina od 1. 2. 1994
Obecní úřad Kozolupy

Okres Praha-východ

Okresní úřad Praha-východ
Městský úřad Brandýs nad Labem–Stará Boleslav
Městský úřad Čelákovice
Městský úřad Říčany
Městský úřad Úvaly
Obecní úřad Kamenice
Obecní úřad Klecany
Obecní úřad Líbeznice
Obecní úřad Mnichovice
Obecní úřad Odolena Voda
Obecní úřad Velké Popovice

Okres Praha-západ

Okresní úřad Praha-západ
Městský úřad Černošice
Městský úřad Hostivice
Městský úřad Jílové u Prahy
Městský úřad Libčice nad Vltavou
Městský úřad Mníšek pod Brdy
Městský úřad Roztoky
Obecní úřad Jesenice
Obecní úřad Průhonice
Obecní úřad Rudná
Obecní úřad Štěchovice

Okres Prachatice

Okresní úřad Prachatice
Městský úřad Netolice

Městský úřad Prachatice
Městský úřad Vimperk
Městský úřad Volary

Okres Prostějov

Okresní úřad Prostějov
Městský úřad Konice
Městský úřad Kostelec na Hané
Městský úřad Němčice nad Hanou
Městský úřad Prostějov
Obecní úřad Plumlov

Okres Přerov

Okresní úřad Přerov
Městský úřad Hranice na Moravě
Městský úřad Kojetín
Městský úřad Lipník nad Bečvou
Městský úřad Přerov
Městský úřad Tovačov
Obecní úřad Dřevohostice
Obecní úřad Hustopeče nad Bečvou
Obecní úřad Opatovice
Obecní úřad Potštát
Obecní úřad Vsechovice

Okres Příbram

Okresní úřad Příbram
Městský úřad Březnice
Městský úřad Dobříš
Městský úřad Příbram
Městský úřad Rožmitál pod Třemšínem
Městský úřad Sedlčany
Obecní úřad Jince
Obecní úřad Kamýk nad Vltavou
Obecní úřad Milín
Obecní úřad Nový Knín
Obecní úřad Petrovice

Okres Rakovník

Okresní úřad Rakovník
Městský úřad Nové Strašecí
Městský úřad Rakovník
Obecní úřad Čistá
Obecní úřad Jesenice
Obecní úřad Křivoklát

Okres Rokycany

Okresní úřad Rokycany
Městský úřad Mirošov
Městský úřad Radnice
Městský úřad Rokycany
Městský úřad Zbiroh

Okres Rychnov nad Kněžnou

Okresní úřad Rychnov nad Kněžnou

Městský úřad Dobruška
Městský úřad Kostelec nad Orlicí
Městský úřad Opočno
Městský úřad Rokytnice v Orlických horách
Městský úřad Rychnov nad Kněžnou
Městský úřad Týniště nad Orlicí
Městský úřad Vamberk

Okres Semily

Okresní úřad Semily
Městský úřad Harrachov
Městský úřad Jilemnice
Městský úřad Lomnice nad Popelkou
Městský úřad Rokytnice nad Jizerou
Městský úřad Semily
Městský úřad Turnov

Okres Sokolov

Okresní úřad Sokolov
Městský úřad Horní Slavkov
Městský úřad Chodov
Městský úřad Kraslice
Městský úřad Kynšperk nad Ohří
Městský úřad Loket nad Ohří
Městský úřad Sokolov

Okres Strakonice

Okresní úřad Strakonice
Městský úřad Blatná
Městský úřad Strakonice
Městský úřad Vodňany
Městský úřad Volyně

Okres Svitavy

Okresní úřad Svitavy
Městský úřad Jevíčko
Městský úřad Litomyšl
Městský úřad Moravská Třebová
Městský úřad Polička
Městský úřad Svitavy
Obecní úřad Březová nad Svitavou

Okres Šumperk

Okresní úřad Šumperk
Městský úřad Hanušovice
Městský úřad Javorník
Městský úřad Jeseník
Městský úřad Mohelnice
Městský úřad Šumperk
Městský úřad Zábřeh

Okres Tábor

Okresní úřad Tábor
Městský úřad Bechyně
Městský úřad Jistebnice

Městský úřad Mladá Vožice
Městský úřad Sezimovo Ústí
Městský úřad Soběslav
Městský úřad Tábor
Městský úřad Veselí nad Lužnicí

Okres Tachov

Okresní úřad Tachov
Městský úřad Bor u Tachova
Městský úřad Planá u Mariánských Lázní
Městský úřad Stříbro
Městský úřad Tachov
Obecní úřad Bezručice

Okres Teplice

Okresní úřad Teplice
Městský úřad Bílina
Městský úřad Dubí
Městský úřad Duchcov
Městský úřad Krupka
Městský úřad Osek
Městský úřad Teplice

Okres Trutnov

Okresní úřad Trutnov
Městský úřad Dvůr Králové nad Labem
Městský úřad Hostinné
Městský úřad Jánské Lázně
Městský úřad Pec pod Sněžkou
Městský úřad Rtyň v Podkrkonoší
Městský úřad Svoboda nad Úpou
Městský úřad Špindlerův Mlýn
Městský úřad Trutnov
Městský úřad Úpice
Městský úřad Vrchlabí
Městský úřad Žacléř
Obecní úřad Mostek
Obecní úřad Radvanice
Obecní úřad Rudník

Okres Třebíč

Okresní úřad Třebíč
Městský úřad Jaroměřice nad Rokytou
Městský úřad Jemnice
Městský úřad Moravské Budějovice
Městský úřad Náměšť nad Oslavou
Městský úřad Třebíč
Obecní úřad Budišov
Obecní úřad Hrotovice
Obecní úřad Okříšky

Okres Uherské Hradiště

Okresní úřad Uherské Hradiště
Městský úřad Bojkovice
Městský úřad Hluk
Městský úřad Uherský Brod

Městský úřad Uherské Hradiště
Městský úřad Uherský Ostroh
Obecní úřad Bílovice
Obecní úřad Boršice u Buchlovic
Obecní úřad Buchlovice
Obecní úřad Kunovice
Obecní úřad Polešovice
Obecní úřad Staré Město u Uherského Hradiště
Obecní úřad Strání

Okres Ústí nad Labem

Okresní úřad Ústí nad Labem
Úřad města Ústí nad Labem
Úřad městského obvodu Ústí nad Labem–město
Úřad městského obvodu Ústí nad Labem–Neštětice
Úřad městského obvodu Ústí nad Labem–Severní terasa
Úřad městského obvodu Ústí nad Labem–Střekov
Úřad městského obvodu Ústí nad Labem–Trmice
Městský úřad Chabařovice
Obecní úřad Chlumec
Obecní úřad Libouchec
Obecní úřad Povrly
Obecní úřad Velké Březno

Okres Ústí nad Orlicí

Okresní úřad Ústí nad Orlicí
Městský úřad Brandýs nad Orlicí
Městský úřad Česká Třebová
Městský úřad Choceň
Městský úřad Jablonné nad Orlicí
Městský úřad Králíky
Městský úřad Lanškroun
Městský úřad Letohrad
Městský úřad Ústí nad Orlicí
Městský úřad Vysoké Mýto
Městský úřad Žamberk
Obecní úřad Červená Voda
Obecní úřad Dolní Čermná
Obecní úřad Dolní Dobrouč
Obecní úřad Sloupnice
Obecní úřad Tatenice
Obecní úřad Vyprachtice

Okres Vsetín

Okresní úřad Vsetín
Městský úřad Rožnov pod Radhoštěm
Městský úřad Valašské Meziříčí
Městský úřad Vsetín
Obecní úřad Horní Lideč
Obecní úřad Karolinka

Okres Vyškov

Okresní úřad Vyškov
Městský úřad Bučovice
Městský úřad Ivanovice na Hané
Městský úřad Rousínov

Městský úřad Slavkov u Brna
Městský úřad Vyškov

Okres Zlín

Okresní úřad Zlín
Úřad města Zlín
Městský úřad Brumov–Bylnice
Městský úřad Fryštát
Městský úřad Luhačovice
Městský úřad Napajedla
Městský úřad Otrokovice
Městský úřad Slavičín
Městský úřad Valašské Klobouky
Městský úřad Vizovice
Obecní úřad Slušovice

Okres Znojmo

Okresní úřad Znojmo

Městský úřad Miroslav
Městský úřad Moravský Krumlov
Městský úřad Znojmo
Obecní úřad Hodonice
Obecní úřad Hrušovany nad Jevišovkou
Obecní úřad Jaroslavice
Obecní úřad Jevišovice
Obecní úřad Prosiměřice
Obecní úřad Šumná
Obecní úřad Višňové
Obecní úřad Vranov nad Dyjí

Okres Žďár nad Sázavou

Okresní úřad Žďár nad Sázavou
Městský úřad Bystřice nad Pernštejnem
Městský úřad Nové Město na Moravě
Městský úřad Velká Bíteš
Městský úřad Velké Meziříčí
Městský úřad Žďár nad Sázavou

Ministr:

Doc. Ing. Dyba CSc. v. r.

Vydavatel: Ministerstvo vnitra ve Vydavatelství a nakladatelství MV ČR, Hybernská 2, 110 00 Praha 1, telefon i fax (02) 242 173 13 - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon: (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - **Tisk:** Tiskárna VN MV ČR, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415 - **Administrace:** písemné objednávky předplatného a reklamace - SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, fax (02) 53 00 26, změny adres a počtu odebíraných výtisků - SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8, tel. (02) 663 100 71 l. 154-159, fax (02) 683 19 86 - Vychází podle potřeby - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámených ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 900,- Kč) - Účet pro předplatné: Komerční banka Praha 1, účet č. 30015-706-011/0100 - Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha č. j. 1173/93 ze dne 9. dubna 1993.

Distribuce předplatitelům: SEVT, a. s., Pod plynojemem 93, 180 00 Praha 8 - Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte IČO - právnická osoba; r. č. (bez lomítka) - soukromá osoba. Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 24 51 05 14 l. 316, fax (02) 53 00 26; za hotové v prodejnách SEVT: Praha 1, Tržiště 9, telefon (02) 24 51 05 14 l. 318 - Praha 4, Jihlavská 405, telefon (02) 692 82 87 - Brno, Česká 14, telefon (05) 422 139 62 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95 - Ostrava, Dr. Smerala 27, telefon (069) 22 63 42 a ve vybraných knihkupectvích.

